

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: «Koela-N» EOOD

Καθού: Direktor na Direktsia «Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika» Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει την έννοια το άρθρο 14, παράγραφος 1, της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας⁽¹⁾, ότι το δικαίωμα να διαθέτει κανείς, ως κύριος, ένα ενσώματο αγαθό περιλαμβάνει επίσης το δικαίωμα να αναθέσει σε μεταφορά να παραδώσει τα αγαθά σε τρίτον, διάφορο από τον παραλήπτη που ορίζεται στο τιμολόγιο, έτσι ώστε η εν λόγω παραλαβή μέσω του τρίτου και μόνο να αποτελεί απόδειξη για πραγματοποιηθείσες σε προηγούμενο στάδιο παραδόσεις αγαθών;
- 2) Έχει την έννοια το άρθρο 14, παράγραφος 1, της οδηγίας 2006/112 ότι το γεγονός ότι ο άμεσος προμηθευτής δεν έχει την πραγματική κατοχή των αγαθών –ανεξαρτήτως του αν ο αγοραστής έχει παραλάβει τα αγαθά– σημαίνει ότι δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις για την ύπαρξη παραδόσεως σύμφωνα με την εν λόγω οδηγία;
- 3) Συνιστούν το γεγονός ότι ο προμηθευτής σε προηγούμενο στάδιο στην αλυσίδα παραδόσεων δεν συνεργάστηκε με τις φορολογικές αρχές, καθώς και το γεγονός ότι δεν διαπιστώνεται φόρτωση των σχετικών αγαθών, αντικειμενικές ενδείξεις, βάσει των οποίων μπορεί να συναχθεί ότι ο υποκείμενος στον φόρο ε γνώριζε ή όφειλε να γνωρίζει ότι η πράξη, στην οποία αυτός στηρίζει το δικαίωμα εκπτώσεως φόρου εισροών, αποτελεί μέρος φορολογικής απάτης;

⁽¹⁾ ΕΕ L 347, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Varas Cíveis de Lisboa (Πορτογαλία) στις 4 Απριλίου 2014 — João Filipe Ferreira da Silva e Brito κ.λπ. κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-160/14)

(2014/C 175/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Varas Cíveis de Lisboa

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγοντες: João Filipe Ferreira da Silva e Brito κ.λπ.

Εναγομένη: Πορτογαλική Δημοκρατία

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει η οδηγία 2001/23/EK του Συμβουλίου, της 12ης Μαρτίου 2001, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, σχετικά με τη διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβιβάσεων επιχειρήσεων, εγκαταστάσεων ή τμημάτων εγκαταστάσεων ή επιχειρήσεων⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 1, παράγραφος 1, αυτής την έννοια ότι η μεταβίβαση εγκαταστάσεως περιλαμβάνει μια κατάσταση στην οποία μια επιχείρηση δραστηριοποιούμενη στην αγορά των ναυλωμένων πτήσεων λύεται με απόφαση του πλειοψηφούντος μετόχου της, ο οποίος είναι επίσης επιχείρηση δραστηριοποιούμενη στον τομέα της αεροπορίας, και στην οποία, στο πλαίσιο της εκκαθαρίσεως, η μητρική εταιρία:
  - i) αναλαμβάνει τη θέση της λυθείσας εταιρίας στις συμβάσεις μισθώσεως αεροσκαφών και στις ισχύουσες συμβάσεις ναυλωμένων πτήσεων που συνήφθησαν με διοργανωτές ταξιδίων,
  - ii) ασκεί τη δραστηριότητα που προηγουμένως ασκούσε η λυθείσα εταιρία,

- iii) επαναπρολαμβάνει ορισμένους από τους εργαζομένους που απασχολούνταν έως τότε στη λυθείσα εταιρία και τους αναθέτει όμοια καθήκοντα,
- iv) λαμβάνει μικρά στοιχεία εξοπλισμού από τη λυθείσα εταιρία;
- 2) Έχει το άρθρο 267 ΣΛΕΕ (πρώην άρθρο 234) την έννοια ότι το Supremo Tribunal de Justicia, λαμβάνοντας υπόψη τα πραγματικά περιστατικά που εκτίθενται στο προηγούμενο ερώτημα και το γεγονός ότι τα κατώτερα εθνικά δικαστήρια τα οποία επιλήφθηκαν της υποθέσεως εξέδωσαν αντιφατικές αποφάσεις, είχε υποχρέωση να υποβάλει στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης προδικαστικό ερώτημα σχετικά με την ορθή ερμηνεία της έννοιας της μεταβιβάσεως εγκαταστάσεως κατά το άρθρο 1, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/23/ΕΚ;
- 3) Αντιβαίνει στο κοινοτικό δίκαιο και ιδίως στις αρχές που ανέπτυξε το Δικαστήριο [της Ευρωπαϊκής Ένωσης] με την απόφαση του στην υπόθεση Köbler ⁽²⁾, σχετικά με την ευθύνη του Δημοσίου για τις ζημιές που προκαλούνται σε ιδιώτες λόγω παραβιάσεως του κοινοτικού δικαίου από εθνικό δικαστήριο το οποίο κρίνει σε τελευταίο βαθμό, η εφαρμογή εθνικής νομοθεσίας η οποία απαιτεί για τη θεμελίωση της αξιώσεως αποζημιώσεως κατά του Δημοσίου την προηγούμενη ακύρωση της βλαπτικής αποφάσεως;

⁽¹⁾ ΕΕ L 82, σ. 16.

⁽²⁾ Υπόθεση C-224/01, Köbler, EU:2003:513.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Supremo (Ισπανία) στις 7 Απριλίου 2014 — Alfredo Rendón Marín κατά Administración del Estado

(Υπόθεση C-165/14)

(2014/C 175/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Supremo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσίων: Alfredo Rendón Marín

Ανααιρεσίβλητη: Administración del Estado

Προδικαστικό ερώτημα

Είναι συμβατή με το άρθρο 20 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ερμηνευόμενο υπό το πρίσμα των αποφάσεων της 19ης Οκτωβρίου 2004 (υπόθεση C-200/02) ⁽¹⁾ και της 8ης Μαρτίου 2011 (υπόθεση C-34/09) ⁽²⁾, εθνική ρύθμιση η οποία αποκλείει τη δυνατότητα χορηγήσεως άδειας διαμονής σε γονέα πολίτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ανήλικου και εξαρτώμενου από εκείνον, λόγω της υπάρξεως ποινικών προηγούμενων στη χώρα υποβολής της αιτήσεως, ακόμη και αν αυτό συνεπάγεται την αναγκαστική έξοδο από το έδαφος της Ένωσης του ανήλικου που θα πρέπει να ακολουθήσει τον γονέα του;

⁽¹⁾ EU:C:2004:639

⁽²⁾ EU:C:2011:124

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunal Supremo (Ισπανία) στις 7 Απριλίου 2014 — Grupo Itevelesa S.L. κ.λπ. κατά Oca Inspección Técnica de Vehículos SA κ.λπ.

(Υπόθεση C-168/14)

(2014/C 175/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Supremo, Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección Tercera

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσίουσες: Grupo Itevelesa S.L., Applus Iteuve Technology, Certio ITV S.L. και Asistencia Técnica Industrial SAE